

จิตวิทยาการศึกษา: การประยุกต์ใช้ Educational Psychology: An Application

นิตย์ บุงามงคล¹
Nit Bunga-mongkon¹

¹รองศาสตราจารย์ ข้าราชการบำนาญ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

จิตวิทยาการศึกษา เป็นจิตวิทยาสาขาหนึ่งที่มีการประยุกต์ใช้ความคิดรวบยอดและทฤษฎีต่างๆ ทางจิตวิทยา ในการปฏิบัติด้านการสอนและพัฒนากลยุทธ์ต่างๆ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนทุกวัย ได้ประสบความสำเร็จในการเรียน (Omrod, 2006)

ในฐานะครูผู้สอน ครูเป็นผู้ซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อชีวิตเด็กๆ และเยาวชน ครูบางท่านทำการช่วยสอนเด็กๆ ให้เรียนรู้วิธีอ่านและเขียน ครูบางท่านอาจจะมีส่วนช่วยเด็กๆ ให้ได้มีการแสดงออกโดยการเคลื่อนไหวร่างกาย ในด้านทัศนศิลป์หรือดนตรี ครูท่านอื่นๆ อาจจะช่วยเด็กๆ ให้เข้าใจโลกทางกายภาพและทางสังคม ที่ได้จากการสำรวจทางวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภูมิศาสตร์ หรือวรรณคดี แต่ไม่ว่าครูแต่ละท่านจะสอนวิชาใดก็ตาม ทุกท่านมีส่วนช่วยผู้เรียนให้มีความรอบรู้ มีความมั่นใจในตนเอง และเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพได้ในที่สุด

การสอนไม่เพียงแต่จะเป็นวิชาชีพที่มีคุณค่าเป็นอย่างมาก แต่ยังเป็นวิชาชีพที่มีความท้าทายอีกด้วย เพราะผู้เรียนอาจจะไม่มีความพร้อมที่จะเรียนอยู่ตลอดเวลา ครูผู้สอนจะมีวิธีช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ตลอดจนทักษะต่างๆ ได้อย่างไร? เพื่อให้พวกเขาเป็นผู้ใหญ่ที่ดีต่อไป ครูผู้สอนจะใช้กลยุทธ์อะไรในการจูงใจผู้เรียน? ภาระและเนื้อหาอะไรในการสอน ที่จะมีความเหมาะสมกับผู้เรียนซึ่งมีระดับพัฒนาการแตกต่างกัน? ตลอดเวลาหลายปี บุคคลจากสาขาวิชาต่างๆ ทั้งนักวิจัย นักทฤษฎี และผู้ลงมือปฏิบัติจริง ต่างก็ร่วมมือกันทำงานเพื่อตอบคำถามต่างๆ ข้างต้นนี้

วิชาจิตวิทยาการศึกษา มีเนื้อหาครอบคลุมด้านการเรียน และการคิดของผู้เรียนซึ่งเป็นเด็กและเยาวชน รวมทั้งในด้านการเจริญเติบโตและพัฒนา วิธีการปฏิบัติต่างๆ ในชีวิตของพวกเขา และในด้านความแตกต่างระหว่างบุคคล เมื่อครูผู้สอนท่านใด มีความเข้าใจในเนื้อหาวิชาจิตวิทยาการศึกษาทั้งหมด ท่านนั้นก็จะสามารถจัดการในชั้นเรียนและการดำเนินชีวิตของผู้เรียนได้อย่างกระจ่าง

การที่ครูผู้สอนจะสามารถเรียนรู้ และประยุกต์ใช้วิชาจิตวิทยาการศึกษาได้ดีที่สุด จำเป็นจะต้องเข้าใจกฎเกณฑ์ต่างๆ ทางด้านจิตวิทยาการศึกษาดังต่อไปนี้

- มุ่งเน้นกฎเกณฑ์สำคัญของวินัย
- เชื่อมโยงกฎเกณฑ์ต่างๆ ให้มีความเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ และพฤติกรรมของตนเอง
- ใช้กฎเกณฑ์ต่างๆ เพื่อให้เข้าใจการเรียนรู้และพฤติกรรมของผู้เรียน
- ประยุกต์ใช้กฎเกณฑ์ต่างๆ ในการจัดการชั้นเรียน

¹ Corresponding author Tel.: 086-631-4884

E-mail address: nitbunga@gmail.com

การศึกษาจิตวิทยาการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

มีกฎเกณฑ์ในการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ 3 ประการคือ

1. ผู้เรียนจะเรียนอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เมื่อมีการเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารใหม่ๆ กับสิ่งที่ผู้เรียนทราบดีอยู่แล้ว

ครูผู้สอนควรพยายามเชื่อมโยงแนวคิดต่างๆ ที่อ่านจากหนังสือ ให้สัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ ที่ท่านมีความคุ้นเคยอยู่แล้ว เป็นต้นว่า ทำการเชื่อมโยงแนวคิดใหม่ๆ กับประสบการณ์เดิมของท่าน กับวิชาเดิมที่ท่านเคยเรียน กับสิ่งที่ท่านสังเกตเห็นในโรงเรียน หรือกับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโลก

2. ผู้เรียนจะเรียนอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เมื่อมีการขยายความรู้ใหม่ๆ เกิดขึ้น

การขยายความเป็นกระบวนการในการเพิ่มแนวความคิดของบุคคล กับข้อมูลข่าวสารใหม่ๆ ในสถานการณ์ส่วนใหญ่ การขยายความจะช่วยให้อุบัติการณ์สามารถเรียนรู้ได้อย่างมีความเข้าใจเพิ่มมากยิ่งขึ้น สามารถจดจำได้มากขึ้นกว่าเดิม และสามารถประยุกต์ใช้อย่างมีความพร้อมมากขึ้น ดังนั้น จึงควรพยายามคิดนอกเหนือจาก (Beyond) ข้อมูลข่าวสารที่ท่านทำการอ่าน โดยการยกตัวอย่างใหม่ๆ จากความคิดรวบยอดหรือมโนทัศน์ (Concept) ต่างๆ ทำการสรุปพาดพิง (Inference) จากผลการวิจัยที่มีการนำเสนอ และระบุถึงการประยุกต์ทางจิตวิทยาการศึกษา จากกฎเกณฑ์ และทฤษฎีต่างๆ ที่มีอยู่หรือค้นคว้าได้

วิธีการขยายความที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด จากแนวความคิดต่างๆ ที่ได้จากการอ่านตำรา ก็คือ พิจารณาถึงแนวคิดใหม่ๆ ในการปฏิบัติ และจากสื่อการเรียนการสอนต่างๆ ทางจิตวิทยาการศึกษา

3. ผู้เรียนจะเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น เมื่อทำการตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้มีความมั่นใจในสิ่งที่มีการเรียนรู้แล้ว

ในขณะที่ทำการอ่าน อาจจะมีบางช่วงที่ผู้อ่านขาดสมาธิในสิ่งที่กำลังอ่านอยู่ โดยอาจจะเผลอคิดถึงสิ่งที่ไม่ได้อ่านอยู่ในขณะนั้น จึงควรมีการหยุดเป็นระยะในขณะที่ทำการอ่าน เช่น หยุดเมื่อทำการอ่านไปได้ 2-3 หน้า เพื่อให้มั่นใจว่า ผู้อ่านได้เรียนรู้และเข้าใจในสิ่งที่อ่านไปแล้วอย่างแท้จริง จึงควรมีการสรุปเนื้อหาที่ท่านทำการถามคำถามตนเองเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านไปแล้ว เพื่อให้มั่นใจว่าทุกสิ่งมีความหมายต่อผู้อ่านจริงๆ

ในกรณีที่เกิดลapses ต่างๆ ดังได้กล่าวมาแล้วนี้ เป็นสิ่งใหม่ต่อผู้อ่าน ยังมีข้อเสนอแนะเพื่อช่วยในการเรียนรู้ และการศึกษาสิ่งที่อ่านจากตำราของท่าน นั่นคือ การตอบคำถามต่างๆ ในสิ่งที่อ่านมาแล้ว

การเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมให้จูงใจผู้เรียน

การเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมให้สามารถจูงใจผู้เรียน อาจจะทำได้โดยวิธีการต่อไปนี้

- ลดการขัดจังหวะ ให้มีการขัดจังหวะน้อยที่สุด
- มีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนทุกคน
- สืบราชชั้นเรียนทั้งชั้น

ในด้านการลดการขัดจังหวะ อาจจะใช้วิธีการให้ผู้เรียนลุกจากที่นั่งของตนเองได้ โดยไม่รบกวนผู้เรียนคนอื่น ๆ มีการจัดอุปกรณ์การเรียนการสอนไว้ในที่เป็นสัดส่วนโดยเฉพาะ พร้อมทั้งจะมีการนำมาใช้ในยามที่ต้องการ และจัดมุมให้ผู้เรียนได้พูดคุยกัน ในด้านตรงข้ามกับห้องเรียน

ในการส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอน กับผู้เรียน ครูควรจัดเตรียมโต๊ะ เก้าอี้ ไว้เพื่อการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน ตามปกติแล้ว นักเรียนที่นั่งอยู่ใกล้ครูผู้สอน มักจะตั้งใจ และมีปฏิสัมพันธ์กับครูผู้สอน รวมทั้งมีส่วนร่วมในกิจกรรมในชั้นเรียน ครูอาจจะจัดให้นักเรียนที่มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ หรือไม่มีส่วนร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน มาอยู่ใกล้ครู (Doyle, 1986a; Woolfolk & Brooks, 1985)

ในการสำรวจชั้นเรียนทั้งหมด ในขณะที่ครูสอนบทเรียนและทำการจัดกิจกรรมต่างๆ หรือในขณะที่ครูทำงานกับนักเรียนเป็นรายบุคคล หรือเป็นกลุ่มย่อย ครูควรอยู่ในสถานะที่มองเห็นนักเรียนทุกคน (Emmer et. al., 1994) โดยการสำรวจชั้นเรียนเป็นระยะๆ เพื่อสังเกตเห็นสัญญาณต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้น เช่น ความสับสน ความคับข้องใจ หรือ ความเบื่อหน่าย ทั้งนี้ เพื่อให้ครูสามารถทำการแก้ไขปัญหารวมทั้งพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนตั้งแต่ระยะเริ่มแรก ก่อนที่จะกลายเป็นปัญหายุ่ยากมากขึ้นจนยากแก่การแก้ไข

การพัฒนาบรรยากาศในชั้นเรียนอย่างได้ผล

ครูควรสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน (Classroom climate) ที่นักเรียนมีความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย มีการเรียนรู้ และเต็มใจที่จะเสี่ยงต่อความผิดพลาดบางประการ ทั้งนี้เพื่อจะประสบความสำเร็จทางวิชาการในระยะยาวในที่สุด

มีกลยุทธ์ทั่วไปต่อไปนี้ ที่ไม่เพียงแต่จะเสริมสร้างและรักษาบรรยากาศในชั้นเรียน แต่ยังช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนได้เป็นอย่างดีอีกด้วย

1. การสร้างและรักษาความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนทุกคน
2. การพัฒนาบรรยากาศเชิงธุรกิจ ที่ปราศจากการข่มขู่คุกคามใดๆ
3. การสื่อสารที่เหมาะสมเกี่ยวกับเนื้อหาการเรียนการสอน
4. การจัดให้นักเรียนทำการควบคุมกิจกรรมในชั้นเรียน
5. การส่งเสริมความรู้สึกเกี่ยวกับชุมชนและความเป็นสมาชิกของสังคม

1. ด้านการสร้างและรักษาความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน

มนุษย์มีความต้องการพื้นฐาน ที่จะมีความสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลอื่น ในชั้นเรียน ความต้องการความสัมพันธ์กันนี้ อาจจะมีการแสดงออกได้หลายวิธีด้วยกันคือ นักเรียนอาจมีความกระตือรือร้นที่จะได้รับการยอมรับจากสิ่งที่ตนประพฤติปฏิบัติ หรืออาจจะแสดงพฤติกรรมไม่ดี เพื่อเรียกร้องความสนใจจากผู้อื่นโดยทั่วไปแล้ว นักเรียนที่มีความประสงค์จะได้รับความสัมพันธ์ที่ดีในทางบวก กับครูผู้สอนของตน

ครู-อาจารย์ สามารถช่วยตอบสนองความต้องการด้านสัมพันธ์ภาพกับผู้เรียนได้ โดยการกระทำสิ่งเล็กๆน้อยๆหลายสิ่งคือ การเอาใจใส่ดูแลและให้เกียรตินักเรียนในฐานะที่นักเรียนเป็นมนุษย์คนหนึ่ง (Certo et.al., 2002; Diamond, 1991; Spaulding, 1992) เช่น การให้คำชมนักเรียนเมื่อมีความเด่นในกิจกรรมเสริมหลักสูตร หรือให้การยกย่องนักเรียนในหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น นอกจากนี้ ครู-อาจารย์ควรจะเป็นผู้ฟังที่ดี เมื่อนักเรียนมีความโกรธหรือไม่สบายใจ การกระทำต่างๆดังกล่าวของครู-อาจารย์ จะได้ผลดีมากสำหรับนักเรียนผู้ซึ่งไม่ค่อยจะได้รับสัมพันธ์ภาพด้านการเอาใจใส่ดูแลจากครอบครัวของตนเอง

ครู-อาจารย์ไม่เพียงแต่จะเอาใจใส่และให้เกียรตินักเรียนอย่างแท้จริงเท่านั้น แต่ยังคงจะปฏิบัติดังต่อไปนี้อีกด้วย

- เตรียมตัวอย่างที่ดีสำหรับชั้นเรียน และแสดงให้เห็นว่า ครู-อาจารย์ รักการสอน รวมทั้งมีความรับผิดชอบในด้านการสอนอย่างแท้จริง
- สื่อสารถึงความคาดหวังระดับสูง (และเป็นความจริง) ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และส่งเสริมความต้องการของนักเรียน เพื่อตอบสนองความคาดหวังของครู-อาจารย์
- ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และการประเมินผลงานของตนเอง

จากผลงานวิจัย แสดงให้เห็นว่า คุณภาพด้านสัมพันธภาพระหว่างครูและนักเรียน เป็นปัจจัยสำคัญที่สุดประการหนึ่ง ที่มีอิทธิพลต่อ แรงจูงใจ สภาวะทางอารมณ์ และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน เมื่อนักเรียนมีสัมพันธภาพทางบวกกับครูผู้สอนของตนเอง นักเรียนจะมีความเชื่อในความสามารถของตน (Self-efficacy) เพิ่มมากขึ้น และมีแรงจูงใจภายในที่จะเรียนมากขึ้นด้วย โดยจะมีส่วนร่วมในการเรียนรู้แบบควบคุมตนเองได้มากขึ้น นักเรียนมีแนวโน้มที่จะขอความช่วยเหลือ เมื่อต้องการความช่วยเหลือ มีแนวโน้มจะทำการทุจริตน้อยลงเกี่ยวกับงานที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติ และมีแนวโน้มจะประสบความสำเร็จมากขึ้นอีกด้วย

ในบางครั้ง นักเรียนจะมาพบครู-อาจารย์ โดยมีความไม่ไว้วางใจครู เพราะว่าเคยมีสัมพันธภาพไม่ดีกับบิดา-มารดา หรือผู้ใหญ่คนอื่นๆ มาก่อน แต่ครู-อาจารย์อาจจะทำการเปลี่ยนแปลงสัมพันธภาพดังกล่าว ให้กลายเป็นความสัมพันธ์ที่ดีได้ โดยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ที่ไม่ดี เป็นต้นว่า

- ครูมีความรู้สึกที่ไม่ดี หรือไม่ชอบนักเรียน
- ครูแทบจะไม่มีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียน
- ข้อความที่ครูให้นักเรียน มักจะเป็นคำวิพากษ์วิจารณ์ หรือการจับผิด
- ครูมีความรู้สึกท้อแท้เกี่ยวกับความสามารถที่จะทำงานอย่างได้ผลกับนักเรียน

ภายหลังจากที่ครูทำการวิเคราะห์สัมพันธภาพที่ไม่ดีต่างๆ แล้ว อาจจะใช้ยุทธวิธีหลายวิธีในการแก้ไข เช่น การระดมสมองกับเพื่อนร่วมงาน เกี่ยวกับสมมุติฐานของสาเหตุที่นักเรียนประพฤติปฏิบัติ พร้อมทั้งวิธีการแก้ไขปัญหา (Pianta, 1999; Silverberg, 2003) หรือการพูดคุยอย่างเปิดเผยกับนักเรียนตัวต่อตัว เกี่ยวกับปัญหาและวิธีแก้ไข อีกวิธีการหนึ่งที่ใช้ได้ดีกับเด็กเล็กคือ การใช้เวลามากขึ้นกับนักเรียน ในลักษณะที่ไม่เป็นการสั่งสอนหรือควบคุม แต่เป็นบริบทที่ “สนุกสนาน” ที่จะก่อให้เกิดความรู้สึกที่ดีมากขึ้นกว่าเดิม (Pianta, 1999)

มีวิธีการหนึ่ง ที่ครู-อาจารย์ ใช้เพื่อแสดงและรักษาความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน ก็คือ การเขียนแบบสองทาง ซึ่งนักเรียนมักจะแสดงความคิดและความรู้สึกของตนเองออกมา หรือการถามคำถาม หรือการขอความช่วยเหลือ ครู-อาจารย์ควรจะอ่านและตอบคำถามของนักเรียนอย่างน้อยสัปดาห์ละครั้ง

2. การพัฒนาบรรยากาศเชิงธุรกิจที่ปราศจากการข่มขู่หรือคุกคาม

แม้ว่าสัมพันธภาพทางบวกกับนักเรียนจะเป็นสิ่งสำคัญ แต่ครูและนักเรียนควรจะต้องตระหนักว่า การจะบรรลุเป้าหมายในโรงเรียนเป็นสิ่งสำคัญ ควรจะมีการรักษาบรรยากาศเชิงธุรกิจไว้ตลอดเวลา (Davis & Thomas, 1989) ทั้งนี้ มิได้หมายความว่า กิจกรรมในชั้นเรียนจะเป็นไปในลักษณะที่น่าเบื่อและซ้ำๆ ในทาง

ตรงข้าม ควรมีการจัดกิจกรรมในลักษณะที่น่าตื่นเต้น ให้มีส่วนร่วม โดยที่เป้าหมายไม่ใช่เพื่อความตื่นเต้นและสนุกสนาน เป้าหมายที่แท้จริงควรเป็นเป้าหมายที่มีความสำคัญมากขึ้น ซึ่งก็คือความสามารถในการจัดการกับเนื้อหาที่มีความเป็นวิชาการได้

บรรยากาศในชั้นเรียนเชิง “ธุรกิจ” ไม่ควรจะเป็นในลักษณะที่ไม่สบายใจ หรือมีการข่มขู่ ทั้งนี้เพราะนักเรียนผู้มีความวิตกกังวลมากเกินไป จะมีแนวโน้มในการพยายามทำให้ดีที่สุด วิธีการจัดบรรยากาศแบบเชิงธุรกิจโดยปราศจากการข่มขู่คุกคาม อาจจะทำให้ได้โดยการช่วยให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน โดยปราศจากการจับตาดูเป็นพิเศษ ครู-อาจารย์อาจจะระบุถึงข้อผิดพลาดของนักเรียน โดยไม่ทำให้นักเรียนรู้สึกถึงความล้มเหลว (Rogers, 1983)

3. การสื่อสารข้อความเกี่ยวกับเนื้อหาในโรงเรียน

ในฐานะครูผู้สอน ครูควรจะทำกรสื่อสารกับผู้เรียน เกี่ยวกับคุณค่าของเนื้อหาที่เรียน ทั้งจากคำพูดและการกระทำ (Doyle, 1983) ในกรณีที่ครูขอร้องนักเรียนให้ใช้เวลาเพิ่มมากขึ้น กับสิ่งที่ดูเหมือนว่าจะเป็นงานที่ไร้ความหมาย และถ้าครูทำการประเมินการเรียนรู้ จากแบบทดสอบที่ส่งเสริมการท่องจำ นับเป็นการบอกทางอ้อมแก่นักเรียนว่า ภาระงานในชั้นเรียน เป็นเพียงสิ่งจำเป็นจะต้องปฏิบัติให้สำเร็จ ยิ่งไปกว่านั้น ถ้าครูเน้นความสนใจของนักเรียนไปที่เป้าหมายด้านผลสัมฤทธิ์ ในรูปของระดับคะแนนจากการทดสอบ หรือผลงานของนักเรียนเมื่อเปรียบเทียบกับเพื่อนร่วมชั้นของนักเรียน อาจจะเป็นการเพิ่มความวิตกกังวลเกี่ยวกับเนื้อหาสาระในการเรียนให้มากขึ้น รวมทั้งยังเป็นการเพิ่มความถี่ของพฤติกรรมก่อนเรียนในทางอ้อมอีกด้วย แต่ถ้าครู-อาจารย์ยังคงนำเสนอหัวข้อต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับโลกภายนอก ในชั้นเรียน โดยที่ยังคงทำการประเมินการเรียนรู้ในลักษณะที่เป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย มีการขยายความ และมุ่งเน้นความก้าวหน้าของนักเรียนอยู่ตลอดเวลา ครูก็สามารถแสดงให้เห็นว่า เนื้อหาวิชาที่เรียน มีศักยภาพในการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของนักเรียนได้

4. การจัดให้นักเรียนมีความรู้สึกด้านการควบคุมกิจกรรมในชั้นเรียน

เพื่อให้มั่นใจว่า นักเรียนสามารถบรรลุเป้าหมายสำคัญด้านการเรียนการสอน ครูจำเป็นต้องควบคุมทิศทางของเหตุการณ์ในชั้นเรียนในระดับหนึ่ง ซึ่งจะเป็นการช่วยให้นักเรียนมีความรู้สึก ว่า ตนเองมีความสามารถในการควบคุมด้านต่างๆ ของชีวิตในชั้นเรียน ดังกลยุทธ์ดังต่อไปนี้

- ให้นักเรียนสังเกตล่วงหน้าเกี่ยวกับกิจกรรมและงานที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้นักเรียนวางแผนล่วงหน้า
- พัฒนากิจวัตรในการบรรลุเป้าหมายในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้นักเรียนประสบความสำเร็จในงานที่ได้รับมอบหมายให้ทำ โดยอาศัยการแนะนำแนวทางน้อยที่สุด
- ให้นักเรียนกำหนดวันส่งงาน (Deadline) ของตนเอง ในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย ให้เสร็จภายในระยะเวลาที่นักเรียนเป็นผู้กำหนด
- ให้ออกาสนักเรียนในการกำหนดตัวเลือก เกี่ยวกับวิธีบรรลุเป้าหมายในการปฏิบัติงานจากการให้ออกาสนักเรียนได้ทำงานตามลำพังเป็นครั้งคราว ในการเลือกวิธีการเรียนรู้ที่ดีที่สุด และเพื่อให้ความรอบรู้เกี่ยวกับเนื้อหาในชั้นเรียน ครูได้ส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้สึกในการควบคุมตนเอง ซึ่งมีความสำคัญมากต่อ

แรงจูงใจภายใน และยังเป็นกำลังเสริมการเรียนรู้แบบควบคุมตนเอง รวมทั้งยังมีความสำคัญอย่างมากต่อความสำเร็จทางวิชาการในระยะยาวของนักเรียน

5. การส่งเสริมความรู้สึกของชุมชน และการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

ครูอาจจะจัดกิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือกันในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยการมอบหมายนักเรียนให้เขียน และถ่ายวีดิทัศน์ละคร ต่อมา ครูผู้สอนให้รางวัล “ตึกตาทอง” นักเรียนทุกคน โดยที่นักเรียนแต่ละคนมีผลงานดีเด่น และให้รางวัลตึกตาทองแก่นักเรียนกลุ่มที่มีผลงานเด่นที่สุด โดยที่ทุกกลุ่มที่เข้าแข่งขัน มีโอกาสที่จะชนะเท่าเทียมกัน ตามอุดมการณ์แล้ว นักเรียนจะมีผลงานดีเด่น ก็ต่อเมื่อร่วมมือกัน ซึ่งไม่เพียงแต่จะช่วยเหลือกัน ในด้านความพยายามที่จะเข้าใจหัวข้อที่เรียนในชั้นเรียนเท่านั้น แต่ยังช่วยในการส่งเสริมสัมพันธภาพของเพื่อนร่วมชั้นเรียน ซึ่งมีความสำคัญต่อพัฒนาการทางสังคม และสถานะที่ดีทางจิตวิทยาอีกด้วย นักเรียนที่มีความเชื่อในความสามารถทางวิชาการของตนเองในระดับสูง จะได้รับการจูงใจในการเรียน และประสบความสำเร็จ รวมทั้งเพิ่มความถี่ของพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในชั้นเรียนให้มากขึ้น จากการร่วมมือกันกับเพื่อนร่วมชั้น ในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย นักเรียนจะมีความเชื่อว่า เพื่อนๆ ให้การยอมรับ และให้เกียรตินักเรียน นักเรียนจะมีความกลัวน้อยลงว่า คนอื่นๆ จะหัวเราะเยาะพวกเขา ในกรณีที่มีความผิดพลาด หรือ ในการขอความช่วยเหลือผู้อื่นของนักเรียน

ในด้านชุมชนของผู้เรียน เป็นชั้นเรียนซึ่งครูและนักเรียนจะทำงานร่วมกันในด้านการเรียนรู้ ตามเป้าหมายสูงสุด ครูผู้สอนมีความประสงค์จะสร้างความรู้สึกของชุมชน (A sense of community) ในชั้นเรียน ซึ่งเป็นความรู้สึกว่า ครูและนักเรียนมีเป้าหมายร่วมกัน ให้เกียรติและช่วยเหลือกันในด้านความพยายาม และมีความเชื่อว่า ทุกคนได้อุทิศตนในการเรียนในชั้นเรียน การพัฒนาความรู้สึกของชุมชน ช่วยให้เกิดความรู้สึกว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของสังคม (A sense of belongingness) นักเรียนมองเห็นความสำคัญทั้งของตนเอง และให้ความสำคัญกับสมาชิกในชั้นเรียนอีกด้วย

เอกสารอ้างอิง

- Certo, J., Cauley, K.M., & Chafin, C. (2002, April). **Students' perspectives on their high school experience.** Paper presented at the annual meeting at the American Educational Research Association, New Orleans, LA.
- Davis, G.A., & Thomas, M.A. (1989). **Effective schools and Effective teachers.** Needham Heights, MA: Allyn & Bacon.
- Diamond, S.C. (1991). What to do when you can't do anything: Working with disturbed adolescents. **Clearing House, 64,** 232-234.
- Doyle, W. (1983). Academic Work. **Review of Educational Research, 53,** 159-199.
- _____. (1986a). Classroom Organization and Management. In M.C. Wittrock (Ed.) **Handbook of research on teaching.** 3rd ed. New York: Macmillan.
- Emmer, E.T., Evertson, C.M., Clements, B.S., & Worsham, M.E. (1994). **Classroom Management for secondary teachers.** 3rd ed. Needham Heights MA: Allyn & Bacon.

- Omrod, J.E. (2006). **Educational Psychology: Developing Learners. International Edition.** 5th ed. New Jersey: Pearson Merrill Prentice Hall.
- _____. (2006). **Essentials of Educational Psychology.** New Jersey: Pearson Merrill Prentice Hall.
- Pianta, R.C. (1999). **Enhancing relationships between children and teachers.** Washington D.C: American Psychological Association.
- Rogers, C.R. (1983). **Freedom to learn for the 80's.** Upper Saddle River. NJ: Merrill/Prentice Hall.
- Silverberg, R.P. (2003, April). **Developing relational space: Teachers who came to understand themselves and their students as learners.** Paper presented at the annual meeting of the American Educational Research Association. Chicago.
- Spaulding, C.L. (1992). **Motivation in the classroom.** New York: McGraw-Hill.
- Woolfolk, A.E., & Brooks, D.M. (1985). The influence of teachers' nonverbal behaviors on students' perceptions and performances. **Elementary School Journal**, 85, 513-528.